

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระยอง โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยจำแนกตามระดับชั้น วุฒิการศึกษา และเพศของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระยอง จำนวน 266 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น และการสุ่มแบบง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนเป็นประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง .32 - .86 และมีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ .98 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยการหาคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านความสามารถ พบร่วมว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจำแนกเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมนักเรียนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ติดตามผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งรายภาคและรายบุคคล ศึกษา และสนับสนุนให้นักเรียนศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

1.2 ด้านสุขภาพ พบร่วมว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่มีส่วนในการดำเนินงานเครือข่ายผู้ปกครอง โดยการเข้าร่วมประชุม ช่วยสอดส่องคุณภาพติกรรนนักเรียนทั้งในปัจจุบันของตนเองและผู้อื่น ชื่นชมหรือให้รางวัลแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนประพฤติในสิ่งที่ดีงาม และ แนะนำดูแลการปฏิบัติตน เกี่ยวกับการป้องกันรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียน

1.3 ด้านครอบครัว พบร่วมกันอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่สอดคล้องดูแลนักเรียนในการเดินทางไป-กลับโรงเรียน แนะนำนักเรียนให้วรจัดการป้องกันอุบัติเหตุหรืออุบัติภัยที่จะเกิดขึ้นแก่นักเรียนและผู้อื่น และอบรมสั่งสอนให้นักเรียนเป็นผู้มีความเมตตากรุณา เอื้อเพื่อ เพื่อแห่เป็นที่รักของคนทั่วไป

2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเฉลี่ยพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระบอง จำแนกตามระดับชั้น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านสุขภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนด้านความสามารถและ ด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเฉลี่ยพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระบอง จำแนกตามวุฒิ โดยรวมและรายด้าน พบร่วมกันด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเฉลี่ยพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระบอง จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้าน พบร่วมกันด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเฉลี่ยพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระบอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก สภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียนเอื้อต่อการทำงานชุมชน องค์กร หน่วยงานราชการสนับสนุนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน มีแหล่งเรียนรู้ สถานประกอบการด้านอาชีพต่าง ๆ มีภูมิปัญญา ท้องถิ่น ชุมชน มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ (โรงเรียนเฉลี่ยพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระบอง, 2555, หน้า 9) พระราชบัณฑิตการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 8 ได้กำหนดว่า ในการจัดการศึกษาให้ขัดหลักให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โรงเรียนจึงมีนโยบาย ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองโดยจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม โดยจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 โดยเชิญผู้ปกครองมาพบฝ่ายบริหารของโรงเรียนเพื่อทบทวนนโยบาย และคอมมูนิเคชันของผู้ปกครอง จากนั้นให้ผู้ปกครองพนักงานครู ประจำชั้นที่นักเรียนในปีของประจำชั้นอยู่ เพื่อรับทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนักเรียนและอยู่ที่โรงเรียน เช่น ด้านการเรียน ด้านพฤติกรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการที่จะส่งเสริม พัฒนา ป้องกันแก้ไข

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์รวมทั้งยังมีนโยบายให้ครูประจำชั้นทุกคนออกบิณบ้านนักเรียน และในกรณีที่นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์โรงเรียนจะเชิญผู้ปกครองมาพบเป็นรายบุคคลอีกทั้งยังจัดให้มีการประชุมเครือข่ายผู้ปกครองโดยโรงเรียนได้จัดระบบคุ้ลแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยเครือข่ายผู้ปกครองในห้องเรียน โดยสร้างเครือข่ายกลุ่มออนไลน์ (facebook) เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีเพื่อนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุมชนอุตสาหกรรมที่ผู้ปกครองทำงานเป็นลักษณะกระจายไม่ได้อยู่เป็นหมู่บ้าน โรงเรียนจึงได้จัดระบบคุ้ลแลโดยใช้ระบบออนไลน์เพื่อให้ผู้ปกครองได้ติดตามพฤติกรรมต่าง ๆ จากเพื่อนโดยสอบถามจากผู้ปกครองในห้องเดียวกัน ทำให้ผู้ปกครองสามารถติดตามพฤติกรรมทั้งของลูกของตนเองและเพื่อน โดยมีครุที่ปรึกษาประสานความร่วมมือด้วย (โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรินทร์นารถวงศ์ ราชบุรี, 2555, หน้า 7) ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาโดยเน้นให้มีกิจกรรมในการพนับประสังสรรค์ระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2545, หน้า 79) เพื่อร่วมกันป้องกันมิให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยผู้ปกครองช่วยกันสอดส่องดูแลนักเรียนในปีการเรียนของตนและนักเรียนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง เป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และโรงเรียนได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง และเชิญคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมาร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น และที่สำคัญในปัจจุบันเป็นบุคคลข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศทำให้ผู้ปกครองนักเรียนสามารถรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการศึกษาอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการศึกษาอย่างกว้างขวางทุกแห่งทุกมุมจึงให้ความสำคัญด้วยการจัดการศึกษาของบุตรหลานมากขึ้น อีกทั้งโรงเรียนได้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการดำเนินงานและความก้าวหน้าของโรงเรียนแก่ผู้ปกครองและชุมชนรับทราบอย่างสนับสนุนและต่อเนื่อง จากวิธีดำเนินการที่หลากหลายทำให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนา ป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน ได้อย่างต่อเนื่อง ดังที่ รัตนา ดวงแก้ว (2551) กล่าวว่า หน่วยจัดการศึกษาควรให้ความสนใจสนับสนุนการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ครอบครัว และชุมชน และที่สำคัญคือ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณารายด้าน ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านความสามารถ พนบฯ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และที่ผู้ปกครองร่วมเป็นขั้นดับ 1 คือ ส่งเสริมนักเรียนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น เพราะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้ปกครองเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการเป็นผู้นำ หรือผู้ตามที่ดี รับฟังและเสนอแนะ ในสิ่งที่ถูกที่ควร ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยให้การทำงานเป็นระบบที่ดี มีการแบ่งงานตามหน้าที่ และความรับผิดชอบทำให้งานบรรลุเป็นหมายตามที่ก่อตั้งและที่มีงานรับผิดชอบ ช่วยให้มีการนำหลักมนุษย์สัมพันธ์มาใช้ในกิจกรรมและที่มีงาน เช่น การรู้เร้า รู้เข้า

เอาใจเขามาใส่ใจเรา งานของกลุ่มและทีมงานจะดำเนินไปด้วยดี ช่วยให้เกิดรู้สึกสามัคคีระหว่างสมาชิกของกลุ่มและทีมงาน ในการทำงานให้ประสานสัมพันธ์ที่ดีกับกัน ช่วยสร้างขวัญและกำลังใจ ในการทำงานกลุ่มและทีมงาน ตามมาตรฐานการทำงาน โดยอาศัยกลุ่มหรือสภาพแรงงานเป็นตัวแทนให้แก่พนักงาน ช่วยให้เกิดความมั่นคงในอาชีพเนื่องจากการทำงานเป็นกลุ่มหรือทีมงาน จะก่อให้เกิดความเป็นปึกแผ่นของมวลสมาชิกในกลุ่มหรือทีมงาน อันจะก่อให้เกิดความเกรงใจของคุณผู้บริหารที่ต้องกลุ่มหรือทีมงาน ช่วยให้เกิดความรู้สึกการยอมรับนับถือของสมาชิกในทีมงานที่เรียกว่า ควรธรรมน มีการเคารพนับถือเป็นพื้นฐาน ก่อให้เกิดการต่อหูกันอย่างดี และสามารถนำมาระบุคุณภาพดีใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมเป็นอันดับ 2 คือ ติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งรายภาคทาง โรงเรียน ได้จัดประชุมผู้ปกครองปีละ 2 ครั้ง เพื่อรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และรายงานผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนในภาพรวมให้ผู้ปกครองได้รับทราบข้อมูลผลสัมฤทธิ์ของการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ผู้ปกครอง ผู้ปกครอง ผู้ปกครอง ให้ความร่วมมือในการติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยร่วมประชุมร้อยละ 90 (รายงานการประชุมผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระยะ, 2555, หน้า 14) สอดคล้องกับแนวคิด นงรัตน์ ศรีพรหม (2544, หน้า 22-24) การให้ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เข้ามามีส่วนร่วมและสนับสนุนการจัดการศึกษาจะเกิดผลลัพธ์ทางบวกหลายประการ เป็นต้นว่า ระดับคะแนนเฉลี่ย ทัศนคติต่อโรงเรียน ความประพฤติของนักเรียนจะดีขึ้น ส่วนอัตราการขาดชดเชย รวมทั้งมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในรูปของคณะกรรมการต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและให้ชุมชนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เขาและสนับสนุนให้นักเรียนศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น จัดอยู่ในอันดับ 3 ทั้งนี้ เพราะผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทและเกษตรกรรม จากการที่ผู้ทำวิจัยได้สุ่มสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนและอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนต่อในระดับสูง ร้อยละ 100 ผู้ปกครองทุกคนต้องการให้นักเรียนเรียนสูง ๆ กำหนดคุณภาพการศึกษาเป็นหลัก และการเรียนสูง ๆ ทำให้มีโอกาสเลือกงานมากกว่า เพราะรับรองเป็นแหล่งอุดสาಹกรรมทำให้บุตรหลานสามารถเลือกเรียนตามที่ตนเองชอบ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ทำงานในบริษัททำให้รับรู้ข่าวสาร การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกอย่างกว้างขวางซึ่งทำให้เลื่อนเห็นความสำคัญของการศึกษา จึงส่งเสริมให้นักเรียนเรียนต่อในระดับสูง เพราะต้องการให้นักเรียนมีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อให้ปรับตัวเข้ากับสังคมภายในออกได้และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 10 กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอ กันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า สิบสองปี

ที่รัฐต้องจัดได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมทั้งนโยบายเรียนฟรี 15 ปี อย่างนี้ คุณภาพ อีกทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา รัฐบาลเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ครอบครัวมีฐานะยากจนสามารถถูกเงินกองทุนการศึกษาที่รัฐบาลจัดให้ จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อในระดับสูงขึ้น

1.2 ด้านสุขภาพ พนวจ โภชรณอัญ ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่เสี่ยงต่ออันตรายในหลาย ๆ ด้าน เมื่อจากวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นวัยที่กำลังค้นหาลักษณะเฉพาะและบทบาทที่แท้จริงของตน ทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน ถ้าวัยนี้หาลักษณะเฉพาะประจำตนเองไม่ได้อาจทำให้เกิดความสับสนและปรับตัวไม่ได้ (สมพร สุทธานนท์, 2544, หน้า 40) จึงทำให้ผู้ปกครองต้องทำความเข้าใจ และคุยกับนักเรียนอย่างใกล้ชิดเพื่อให้นักเรียนมีลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งผู้ปกครองมีส่วนร่วมเป็นอันดับ 1 คือ มีส่วนในการดำเนินงานเครือข่ายผู้ปกครอง โดยการเข้าร่วมประชุม ช่วยสอดส่องคุ้มครองนักเรียนทั้งในปัจจุบันของตนเองและผู้อื่น มีทักษะการดำรงชีวิตที่ดี สามารถอัญในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งนี้ เพราะโภชณวิการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นักเรียนมีโอกาสเสี่ยงต่อชีวิต ความเป็นอยู่ ฉะนั้น ผู้ปกครองจะต้องติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ และคัดสอดส่องคุ้มครอง อบรมสั่งสอน ปลูกฝังในสิ่งที่งามและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน เพื่อนักเรียนจะได้นำความรู้และทักษะที่ได้รับไปใช้ในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้การที่นักเรียนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้ โดยถูกต้องตามลักษณะที่ดีและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยไม่ต้องกังวลใจนั้นจะต้องอาศัยครอบครัวช่วยตอบสนองความต้องการเหล่านั้นดังแต่เด็ก สิ่งที่สำคัญคือเด็กต้องมีความสัมพันธ์อันดีกับบิดามารดา และได้รับความเอาใจใส่จากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง เป็นอย่างดี สิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กรู้สึกปลอดภัย เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเห็นคุณค่าของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมชาย เทพแสง (2544, หน้า 18) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของบุคลากร ทั้งภายในและภายนอกนับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ไว้ในการดำเนินงานระบบ การคุ้มครอง ช่วยเหลือนักเรียนก็เช่นกัน จะต้องให้สังคมมีส่วนร่วมทั้งบุคคล ครอบครัว ชุมชน เอกชน องค์กร ประกอบการ รวมทั้งต้องประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลในชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ การส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารไม่ว่าในด้านการให้คำปรึกษา การระดมทรัพยากรมาช่วยในการพัฒนาโรงเรียนรวมทั้งคุ้มครองและสอดส่อง การบริหารงานของโรงเรียน ตลอดจนให้ความรู้ อบรม สั่งสอนนักเรียน สอดคล้องกับแนวคิด

นงรัตน์ ศรีพรหม (2544, หน้า 21-26) การให้ผู้ป่วยรอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เข้ามามีส่วนร่วมและสะท้อนการจัดการศึกษาจะเกิดผลลัพธ์ทางวากาหารอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้นว่า ระดับคะแนนเฉลี่ย ทัศนคติต่อโรงเรียน ความประพฤติของนักเรียนจะดีขึ้น ส่วนอัตราการขาดชัตดาวน์รวมทั้งนี้ส่วนร่วมในการบริหารจัดการในรูปของคณะกรรมการต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและให้ชุมชนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเขา ข้อที่ผู้ป่วยรองมีส่วนร่วมเป็นอันดับ 2 คือ ชื่นชมหรือให้รางวัลแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนประพฤติในสิ่งที่ดีงามทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการทำความดี แล้วมีคนชื่นชม พนม เกตุ mana (2556) สุขภาพจิตใจเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินชีวิตที่เป็นสุข การส่งเสริมสุขภาพจิตใจช่วยปรับตัวในชีวิต ให้เป็นประโยชน์ ทั้งการเรียน การทำงาน สังคม ความคิดและอารมณ์เป็นปกติ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข (คณะกรรมการวิจัยสถาบัน โรงเรียนปริญัติสหศึกษาลักษณะ 2553, หน้า 8) การแบ่งเวลาให้ครอบครัวเป็นการสร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียน ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสุข ความอบอุ่นให้กับครอบครัว และการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักเรียนมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น และข้อที่ผู้ป่วยรอง มีส่วนร่วมเป็นอันดับ 3 คือ แนะนำคุณภาพการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการป้องกันรักษาสุขภาพอนามัยของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อระบุสภาพเด็กจะดีหรือไม่นั้นอยู่ที่การอบรมสืบสานภูมิคุณธรรม ความคิดเห็น หรือ ผู้ป่วยรอง ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการวางแผนการรักษาสุขภาพอนามัยซึ่งสอดคล้องกับ กยมฯ กรมสามัญศึกษา (2544, หน้าคำนำ) กล่าวว่า เยาวชนเป็นเด็กวัยเรียนที่ต้องการความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด ต้องการคำแนะนำปรึกษาอย่างมีเทคนิค วิธี บางครั้งก็ต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาที่ผ่านมาในชีวิตอย่างเร่งด่วน ต้องการความรัก ความเข้าใจจากผู้ใหญ่ โดยมีพ่อแม่เป็นบุคคลสำคัญที่สุดของสถาบันครอบครัวในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมีครูทุกคน โดยเฉพาะครูที่ปรึกษาซึ่งตามหลักการเด็กจะเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด เป็นผู้ทําหน้าที่ดูแลดูแลเด็ก แต่เด็กที่มีความพิecial นักเรียน ครูที่ปรึกษาจึงเป็นบุคลากรของโรงเรียนที่ต้องรับภาระที่สำคัญยิ่งในการประสิทธิภาพทางวิชาความรู้และอบรมศีลธรรมจรรยา เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการในทุกด้าน เด็กจะต้องมีความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนอค ทองใบ (2540, บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ของคนงานสตรี โรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ จังหวัดปทุมธานีพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ คือ ปัจจัยน้ำ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ ทัศนคติต่อการส่งเสริมสุขภาพ ค่านิยมต่อการส่งเสริมสุขภาพ และการรับรู้สถานสุขภาพ ปัจจัยอื่น ได้แก่ การเข้าถึงบริการโรงพยาบาล หรือสถานบริการสุขภาพ และปัจจัย

ເອີ້ນໄດ້ແກ່ ການໄດ້ຮັບການສັນສົນທາງສັງຄມຈາກສາມີ ບົດ ມາຮາດາ ຈາກເພື່ອນຮົມງານ ຈາກນາຍໜ້າງ ແລະ ບຸຄລາກຣາທາງການແພທຍໍ ເມື່ອວິຄຣາະໜ້າຕັ້ງແປຣທານຍພຸດີກຣມສ່າງເສຣິນສຸຂພາພ ໂດຍໃຫ້ສົດີ ວິຄຣາະໜ້າຕົດຄອບແບນບັນດອນ ພນວ່າ ຄໍານິຍມຕ້ອກການສ່າງເສຣິນສຸຂພາພ ທານຍພຸດີກຣມ ການສ່າງເສຣິນສຸຂພາພໄດ້ດີ 36 ທີ່ສຸດ ຮອງລົມມາໄດ້ແກ່ ການໄດ້ຮັບການສັນສົນຈາກທາງສັງຄມ ຈາກທາງ ບຸຄລາກຣາທາງການແພທຍໍແລະ ການເຂົ້າດຶງບົຣິກາຈາກໂຮງພຍານາລ ອົບສຕານບົຣິກາສຸຂພາພ ດານລຳດັບ ໂດຍຕັ້ງແປຣທັງໝາຍຄາຣດ່ວນກັນທານຍພຸດີກຣມສ່າງເສຣິນສຸຂພາພຄົນງານສຕຣີໄດ້ຮ້ອຍລະ 37.2

1.3 ດ້ວຍຮັບຄວບຮົວ ພນວ່າ ໂດຍຮົມອູ້ໃນຮະດັບນັກ ຊົ້ວ່າຜູ້ປັກຄອງມີສ່ວນຮ່ວມເປັນ ອັນດັບ 1 ຄື່ອ ສອດສ່ອງຄູແລນັກເຮັບໃນການເດີນທາງໄປ-ກລັນໂຮງເຮັບ ທັງນີ້ພິຈາລະນີ່ມີໃນການເດີນທາງ ນາໂຮງເຮັນຂອງນັກເຮັບ ນັກເຮັບເດີນທາງມາໂຮງເຮັນຂອງນັກເຮັບ ນັກເຮັບເດີນທາງມາໂຮງເຮັນ ໂດຍການ ໂດຍຮົມຮັບ-ສ່າງ ແລະ ເດີນທາງມາເອງ ໂດຍບັນດັບຈັກຍານຍົນຕໍ່ມາໂຮງເຮັບ ແລະ ຜູ້ປັກຄອງມາ ຮັບສ່ວງເອງ ໃນການເດີນທາງອາຈເກີດອຸບັດຫຼຸດ ໄດ້ ດັ່ງຈະເຫັນຈາກດັນທາງມີຄວາມສະດວກໃນການ ເດີນທາງອີກທີ່ປະມາຜຣດຍນີ້ ຮັດຈັກຍານຍົນຕໍ່ມີປົມານີ້ມາ ຜູ້ປັກຄອງຈຶ່ງກັງວຸດແລະເປັນຫ່ວ່າງ ໃນການເດີນທາງຂອງນັກເຮັບ ຜົ່ງສອດຄລ້ອງຈານວິຊຍອງ ລັກພາ ສຕິວັດນີ້ (2543 ຂ, ມັນ 374-375) ທີ່ເຫັນວ່າຜູ້ປັກຄອງຄວາມນິບທາກສຳຄັນໃນການໄທ້ຂໍ້ມູນລະແນວທາງໃນການຄູແຂວ່າຍເຫຼືອນັກເຮັບ ແລະ ຕ້ອງຄອຍຄອດສ່ອງຄູແລດີກຂອງຕົນເອງອ່າຍ່າງ ໄກລື້ອືບ ຕ້ອງສັງເກດພຸດີກຣມຄວາມຕ້ອງການທາງກາຍ ທາງໃຈ ແລະ ທາງສັງຄມ ໂດຍຜູ້ປັກຄອງຄວາມສັນທາກັບເຕັກເປັນປະຈຳຈະທຳໄຫ້ຜູ້ປັກຄອງ ສາມາດ ໄກ້ເຄີຍແນະນຳ ອ່ອໄຫ້ຄວາມຂ່າຍເຫຼືອໃນການແກ້ປັບປຸງຫາໄດ້ອ່າຍ່ານເໝາະສົມທຳໄຫ້ເຕັກເກີດຄວາມຮູ້ສຶກ ອັບອຸ່ນ ຊົ້ວ່າຜູ້ປັກຄອງມີສ່ວນຮ່ວມເປັນອັນດັບ 2 ຄື່ອ ແນະນຳນັກເຮັບໃຫ້ຮູ້ຈັກການປຶ້ອງກັນອຸບັດຫຼຸດຫຼຸດ ອູ້ອຸບັດກັບທີ່ຈະເກີດຈຶ່ງແກ່ນັກເຮັບແລະ ຜູ້ອຸ່ນ ຜູ້ປັກຄອງໄຫ້ນັກເຮັບ ໄສ່ໜົມກັນນີ້ອົກເວລາຂັ້ນປັກຄອງ ການຂັ້ນຂໍອ່າຍ່າງປົລອດກັບຕາມກົງຈຽງຈາງແນວທາງກາວງແພນກາຮັກຍາຄວາມປົລອດກັບໄຫ້ແກ່ນັກເຮັບ ເນັ້ນການມີສ່ວນຮ່ວມຮ່ວງນັກເຮັບ ອູ້ຜູ້ປັກຄອງ ທຸນ່ານ ແລະ ເກືອຂ່າຍ ໂດຍຮົມກັນວາງແພນປຶ້ອງກັນ ແກ້ໄຂ ຄວບຄຸມ ກຳກັນ ຕິດຕາມ ປະເມີນພລແລະ ຮາຍງານ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມິນາຕຣກາແລະ ກິຈກຣມເພື່ອໄຫ້ ຢັນປະໂຫຼນສູງສຸດຕາມເຈດນາມຟ້ອງພະພາບນັ້ນຢູ່ຕິກິດສິ່ງທີ່ມີກົດຕິກິດ ພ.ສ. 2542 ແລະ ທີ່ແກ້ໄຂ ເພີ່ມເຕີມ (ອັນບັນທຶນ 2) ພ.ສ. 2545 ແລະ ພະພາບນັ້ນຢູ່ຕິກິດສິ່ງທີ່ມີກົດຕິກິດ ພ.ສ. 2546 ພວ້ອມທັງນີ້ໂບນາຍຂອງ ສ້ານກົງຈານຄະກຽມການການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ຜົ່ງສອດຄລ້ອງກັນຈານວິຊຍອງ ກຸດຕິຫາ ຈັນທີ່ໜອນ (2542, ມັນ 61) ສຶກສາພຸດີກຣມສ່າງເສຣິນສຸຂພາພອງນາຍທາງຂັ້ນປະທວນ ໃນກຽງເທັນທານຄຣ ພນວ່າ ກລຸ່ມຕົວຍ່າງມີພຸດີກຣມການຮັບປະທານອາຫາຮພຸດີກຣມກາຮອກກຳລັງກາຍ ພຸດີກຣມ ການປຶ້ອງກັນອຸບັດຫຼຸດ ພຸດີກຣມກາຮັບປະທານອາຫາຮພຸດີກຣມກາຮອກກຳລັງກາຍ ແລະ ພຸດີກຣມກາຮັບປະທານອາຫາຮພຸດີກຣມກາຮອກກຳລັງກາຍ ທີ່ຖຸກຕົ້ນ ແຕ່ມີພຸດີກຣມກາສູນນຸ່ມ ແລະ ພຸດີກຣມກາຮັບປະທານອາຫາຮພຸດີກຣມກາຮອກກຳລັງກາຍ ທີ່ມີເລກອອດ ຜົ່ງເປັນ ພຸດີກຣມທີ່ໄມ້ຖຸກຕົ້ນ ກາວວິຄຣາະໜ້າຕົ້ນແກ່ພຸດີກຣມກາຮັບປະທານອາຫາຮພຸດີກຣມກາຮອກກຳລັງກາຍ ພນວ່າກລຸ່ມຕົວຍ່າງມີພຸດີກຣມກາຮັບປະທານອາຫາຮພຸດີກຣມກາຮອກກຳລັງກາຍ ພຸດີກຣມ

พฤติกรรมการตรวจสุขภาพประจำป่า และการไม่สูบบุหรี่ได้ร้อยละ 17 และร้อยละ 11 ตามลำดับ ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกาย การรับประทานอาหารการผ่อนคลายความเครียด การไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการป้องกันอุบัติเหตุได้ นโยบายส่งเสริมการตรวจสุขภาพประจำป่า สามารถทำนายพฤติกรรมการคุ้มครองสุขภาพได้ดีที่สุด เกี่ยวกับนโยบายของหน่วย และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ พบว่า ทุกหน่วยมีนโยบายเข้มงวดในเรื่อง การออกกำลังกาย การตรวจสุขภาพประจำปี การผ่อนคลายความเครียด การป้องกันอุบัติเหตุ และมีการจัดสิ่งแวดล้อมให้อีกด้วย การปฏิบัติพฤติกรรมเหล่านี้เป็นอย่างดี และข้อที่ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมเป็นอันดับ 3 คืออบรม สั่งสอนให้นักเรียนเป็นผู้มีความเมตตากรุณา เอื้อเพื่อ เพื่อแผ่เป็น ที่รักของคนทั่วไปสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2544, หน้า 4) กล่าวถึงแนวโน้มนโยบายของรัฐเกี่ยวกับ ระบบการคุ้มครองสุขภาพให้กับนักเรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ให้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อ พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) และแนว การจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง ได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) ในการจัดการศึกษาต้องเน้นทั้งความรู้ ซึ่งรื่องหน้าที่กำหนดให้ ดำเนินการคือ เรื่องความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (มาตรา 23 ข้อ (5) ทั้งนี้ การจัดกระบวนการเรียนให้ดำเนินถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลให้ผู้เรียน รู้จักประยุกต์ความรู้ใหม่เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้รู้จักทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝัง คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา อีกทั้งมีการประสานความ ร่วมมือกับบุคลากร ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (มาตรา 24 ข้อ (1) ข้อ (2) ข้อ (3) ข้อ (4) และข้อ (6) (กรมสามัญศึกษา 2543: 3) ดังนั้นผู้ปกครอง นักเรียนจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อนักเรียน เพราะเป็นผู้สนับสนุนงานเรียน เป็นผู้มีการ ประสานสัมพันธ์กับโรงเรียน เป็นผู้หันหน้ารับและให้กำลังใจลูกอุ้ยเสมอ และทรงต่อเวลา เป็นผู้มีการ ประสานสัมพันธ์กับโรงเรียน เป็นผู้มีความรับผิดชอบและต้องดูแลลูกอุ้ยเสมอ (ประมาณ คิกคินสัน, 2540, หน้า 36) ด้วยเหตุนี้ผู้ปกครองจึงถือว่าเป็นผู้มีส่วนสำคัญยิ่งในการดำเนินงานตามระบบ การคุ้มครองสุขภาพให้กับนักเรียน เพราะในส่วนหนึ่งนั้นผู้ปกครองเป็นผู้ทราบสภาพของนักเรียน โดยเฉพาะความประพฤติของนักเรียนเป็นอย่างดีอีกด้วย

2. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการคุ้มครองเด็กชั้นเรียน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ของ จำแนกตามระดับชั้นของผู้ปกครองนักเรียน โดยรวมและรายด้าน ด้านสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เพราะว่าผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้ความใส่ใจเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เนื่องจากนักเรียนยังอยู่ในช่วงรุ่นต้องคุ้มครองเด็กชั้นเรียน ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงของร่างกาย เรื่องเพศ และอารมณ์ พร้อมเฝ้าระวังพฤติกรรมอย่างใกล้ชิดซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของสิริวรรณ เกษ paraph (2543, บทคัดย่อ) การคุ้มครองเด็กชั้นเรียนในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 562 คน พบว่าโดยทั่วไปนักเรียนในการคุ้มครองเด็กชั้นเรียนในระดับปานกลางและผลการวิเคราะห์ทดสอบอย่างง่ายที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ทัศนคติด้านสุขภาพ ระดับการศึกษา ของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา รายได้ของครอบครัว การสนับสนุนจากผู้ปกครองในด้านสุขภาพ การสนับสนุนจากครูในด้านสุขภาพ การสนับสนุนจากเพื่อนในด้านสุขภาพการสนับสนุน จากบุคลากรทางสาธารณสุขในด้านสุขภาพ และการได้รับข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อมวลชน มีผลเชิงบวกในระดับต่ำของการคุ้มครองเด็กชั้นเรียนเอง และนักเรียนชายมีการคุ้มครองเด็กกว่านักเรียนหญิง ส่วนผลการวิเคราะห์ทดสอบอย่างพหุแบบขั้นตอนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 พบว่าการสนับสนุนจากผู้ปกครองในด้านสุขภาพสามารถอธิบายการคุ้มครองเด็กชั้นเรียนได้มากที่สุด รองลงมาคือ ทัศนคติด้านสุขภาพและเพศ ส่วนระดับการศึกษา ของมารดา และการสนับสนุนจากเพื่อนในด้านสุขภาพรวมกันแล้วอธิบายตัวแปรเพิ่มขึ้น ได้น้อยมาก อย่างไรก็ตาม ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวนี้ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการคุ้มครองเด็กชั้นเรียนเอง ได้ประมาณร้อยละ 15 ส่วนผู้ปกครอง นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะให้ความสนใจคุ้มครองเด็กชั้นเรียนมากกว่าเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนจะคุ้มครองเด็กชั้นเรียนมากกว่าเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนจะให้ความสนใจคุ้มครองเด็กชั้นเรียนมากกว่าเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนจะให้ความสนใจคุ้มครองเด็กชั้นเรียนมากกว่าเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอาชีพนักงานบริษัทอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม (สำนักงานจังหวัดระยอง, 2555) พื้นฐาน ครอบครัวของผู้ปกครอง ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ความรู้ การคุ้มครองเด็กชั้นเรียน จึงทำให้พัฒนาการเด็กตั้งแต่เด็กแรกเกิดจนถึงเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ ในการคุ้มครองเด็กชั้นเรียน จึงไม่แตกต่างกันด้วย สอดคล้องกับ วิจิต นิ่มนาล (2547) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการคุ้มครองเด็กชั้นเรียน โรงเรียนบ่อทองวังจันทร์วิทยา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับชั้นโดยรวมและด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว

แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปได้ว่า ผู้ปกครองของนักเรียนทั้งสองระดับชั้นมีความคาดหวังเกี่ยวกับการบริหารงานของ โรงเรียน ในทุกด้านอยู่ในระดับมากทุกรสึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังและความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการปฏิบัติจริงของ โรงเรียน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ผู้ปกครองของนักเรียนทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีบทบาทในการมีส่วนร่วมดูแลนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบคุณภาพเหลือ นักเรียน โรงเรียนเฉลี่ยพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระบอง จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวม และรายค้าน ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับ สมนดิฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนของ โรงเรียนเฉลี่ยพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระบอง มีระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน กล่าวคือ วุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี เทียบเท่า หรือสูงกว่าปริญญาตรี คุณเลบูตร หาดานเหมือนกันอาจเกิดจากนโยบายของจัดหวัด/ เทศบาล/ อบต.ฯลฯ ซึ่งไม่ส่งผลต่อ การดำเนินงานระบบการคุณภาพเหลือ นักเรียน โรงเรียนเฉลี่ยพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระบอง ผู้ปกครองของนักเรียนทั้งที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีบทบาทในการมีส่วนร่วมดูแลนักเรียน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทร์ จันทร์สุขสวัสดิ์ (2546) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับ ประถมศึกษาของ โรงเรียนอนุบาลจันทร์ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พนวจเมื่อ เปรียบเทียบความแตกต่าง โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่ มีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ อัมพร ยศหล้า (2549) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครอง ต่อการจัดการศึกษาใน โรงเรียนอนุบาลเอกชน ในเขตหัวขวาง กรุงเทพมหานคร พนวจ ผลการ เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัด การศึกษาใน โรงเรียนอนุบาลเอกชน ในเขตหัวขวาง ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ชนัญญา คีปานวงศ์ (2541, หน้า 69) ศึกษาพฤติกรรมด้านการปฏิบัติของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 425 คน พนวจ นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีการปฏิบัติพฤติกรรมด้านการบริโภคอาหาร ด้านสุขภาพจิต ด้านการคุ้มครอง ด้านความปลอดภัย ด้านสารเสพติด ด้านเพศศึกษา โดยที่นักเรียนหญิง มีการปฏิบัติพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน

4. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระยอง จำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้าน ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เพราะในปัจจุบันขายและหลังต้องออกทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว ทุกคนที่ส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อครอบครัว ประกอบกัน โดยกลุ่มนักเรียน ปัจจุบันของข้อมูลข่าวสาร ผู้ปกครองนักเรียนทุกคนทั้งชายและหญิง สามารถรับรู้ข่าวสาร ได้โดยท่าเที่ยวกัน ดังนั้น บทบาทของผู้ปกครองทั้งเพศชายและเพศหญิงในการอบรมคุณภาพเอาใจใส่นักเรียน มิใช่หน้าที่ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผู้ปกครองเพศชายและเพศหญิงสามารถมีสิทธิและเสรีภาพในการอบรมเด็กๆ ให้นักเรียนเป็นคนดีได้ทั้งสิ้น ซึ่งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย มาตรา 30 บุคคลยอมเสมอ กัน ในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเที่ยวกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพาะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนินเชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพร่างกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคมความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการได้ดังงานวิจัยของ วิจิต นิมนานา (2547) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ่อทองวงศ์จันทร์วิทยา จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศโดยรวมและด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรกนล ใจช่วย (2554) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนโรงเรียนเทศบาล วัดโขดพิมพาราม สังกัดเทศบาลคระษอง จำแนกตามเพศ พนวจการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนรู้ ให้กับนักเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดโขดพิมพาราม สังกัดเทศบาลคระษอง มีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบคุณภาพช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ระยอง จังหวัดระยอง ผู้วิจัยพิจารณาในประเด็นรายด้านและรายข้อเพื่อเสนอเป็นแนวทางในการบริหารงานในโรงเรียนดังนี้

1. ด้านความสามารถ ผู้ปกครองเห็นว่าควรส่งเสริมนักเรียนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้มากขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถ การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น สามารถปรับตัวและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. ด้านสุขภาพ ผู้ปกครองนักเรียนต้องเอาให้ความเอาใจใส่ และทั้งนี้ เพราะเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่เสี่ยงต่ออันตรายในหลาย ๆ ด้าน เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยกำลังเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเข้าสู่วัยผู้ใหญ่เปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นวัยที่กำลังก้าวหน้าลักษณะเฉพาะและบทบาทที่แท้จริงของตน

3. ด้านครอบครัว ผู้ปกครองนักเรียนต้องอบรม สั่งสอนให้นักเรียนเป็นผู้มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ เพื่อแผ่เป็นที่รักของคนทั่วไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ศึกษาเบริญการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยศึกษาจากประชากรที่เป็นนักเรียนที่เป็นกลุ่มปากติและกลุ่มเสี่ยง
2. ศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ